q est st negoes. go una negao fundatr in alia. Rx dist Cons una negao rety fundatr in alia reti, neg. una negao rgis fundatr in alia reti, Conc Cons; q a in hoc nulla datr infibiatio, eo qd nsegtr processus in infinitu a parte rei, ut supra dixi.

+ rois

Arg. 2. Prius ne negao. Vg. ne unas fiaty: go in rio datr negao negois. Rx dist. ant. Prius ne negao p aliam negoem sugaeritam neg. p se ipsam Conc ant; et rao huius e, qa e p se ipsum Prius sit qd possiuum p se ipsum ne qd negiuu. Neq hinc segtr ne ee narias negoes, qa in primis st narie ad expetendas fias positivas. Dind dato qd negoes loge i. narie n admiterenti, sat deret admitti negoes Congentes, sine qbus n possunt illigi aliq dnominaoes. Vg. negao existentiae, negao lucis, et alia sites, et p haec ualere iubeamus negoes

Disputatio 3a

De Spetie

+ Specie

Sectio 1a

De spetie Subiicibili.

+ Specie

Hoc nomen spes, loge sumptum scat id, qd subiicitr gri in essendo, l praedo. pot et Considerari spes, p ut respicit gus p retoem, p l et riat retoem ipsius gris. hic mo agemus d spe p ut e subiicibilis, et sect. sequenti d spe p ut e pdicabilis.

Notum tn e spem l posse ee infimam, l subalternam, spes infima e illa, q sub se sol Continet indiuidua, ut ho, q sol sub se het Prum, et Pum, tta. spes subalterna e illa, q sub se Continet alias spes, ut al, qd p inferioribus het hoem, leonem, tta. q st spes. hoc spes dir gus rtu suoru inferiorum, et dir spes rtu alterius gris superioris, qd partissipat: Vg. al e gus rtu hois, et leonis, d qbus praedicatur et e spes subalterna rtu Viuentis qd partissipat tamqm gus; unde Colliges

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

oem spem siue infimam siue subalternam here duplicem relõem, alteram ad sua inferiora, de quibus prati, alteram ad suu gnus, qd participat, et ut sic dicitur spes subiicibilis.

Definitur igitur spes subiicibilis id qd subiicitur generi in quaõe qd e pre ponito, id, ponitur loco generis, et scat unitem per se in re, et nomine. per partem, qd subiicitur, excluduntur oia vlia, q in rõe Vlitatis n subiiciuntur, sd prantur. per partem, in quaõe qd e, reiiciuntur portia driã, pprii, et Accidentis, q subiiciuntur in qle. tandem per partam pre, excluduntur indua, q n subiiciuntur pre generi, sd rote, ordarie loquendo.

hæc defio sic tradita n e essiatis, qa pcedit per pprietem, i. per subiicibilitatem, q e pprietas partis, sicut pdicabilitas e et pprietas Vlis. si tn parte spificum sumatur per reloe erit defio essiatis, si ita ascomodetur, spes subiicibilis e parte pre respiciens genus, item erit essiatis ad parte spificum absumin essendo, si ita tradatur, spes subiicibilis e parte aptum ee sub gne, et erit uo essiatis ad Parte spificum in subiiciendo, hoc mõ, spes subiicibilis e Parte aptum subiici gnri.

Arg. 1. hæc defio traditur per genus, qd e qd ignotius spe; sd defio det semper tradi per aliqd notius, ergo hæc defio n recte pcedit. Rx 1o. dist. min. defio det semper tradi per aliqd notius, qndo pcedit per aliqd intrincum, Cond. qndo traditur per aliqd extrincum neg. min. et tm defio spei subiicibilis tradatur per extrincum, i. per genus, qd e extrincum spei, inde e, qd n fiat per aliqd notius. Rx 2. neg. abse min, qa n e narium, qd defio semper pcedat per aliqd notius, qa defio hois traditur pat, tamen per genus, qd n e notius ipso hoe, siqd at mag. abstrahit a sensibus.

Arg. 2. ois spes subiicibilis e frater Vlis: ergo potius det definiri per pdicabilitatem, qm per subiicibilitem gnri. Rx dist. Cons si sumatur spes per ut pdicabilis Cond. si sumatur per ut subiicibilis neg. Cons, nos uo hic agimus de spe subiicibili, et n pdicabili.

Col. hanc defioem spei n tradi per genus, cui subiicitur tamen per aliqd

intrincum, ideo n̄ possumus ponere dfioem gris lo alicuius partis dfiois spei.
Qndo uo Ariles dixit posse poni dfioem partis lo alicuius partis ipsius defiois
illigendus qndo illa pars ē intrinca, et dfiō pcedit p aliqd intrincum, qd n̄ ait in hac
dfioē spei subiicibilis, cui gūs ē extrincum. neq pinde dessinit hæc dfiō ēe essialis,
qa ēt obtin ē extrincum actui et poē, et tn̄ ē illis essiale.

Sectio 2ª

De specie prædicabili.

Spēs pdicabilis sic dfinitr — id qd prāri d plubus nō dīentibus inquaoē qd ē Comple —
hæc defiō n̄ ē essialis, qa tradits p aum prandi zgentem. erit tn̄ essialis si ita
fiat — spēs ē Vle aptum ut sit l pdicetr d plubus nō dirsis inqd Comple — et p relōe
sic erit ēt essialis — spēs ē respiciens infioiā solo nō dirsā.

Arg. 1. siqs sol Cognoscatur in ordē ad spēm hunām, et n̄ ad alias
spēs, pdicabit ar d solo nō dirsis, i. d Pio, et Plō. Vg: gō iam definitio spēi Conue-
nit gri. Rx neg. Cons, qa in eo euentu ar pdicaretr in Comple, ut gūs, at uo spēs dēt
prāri Comple, qd ē diā essialis distintiua spēi a grē.

Arg. 2. si duplex aiā ratis infoāret mās dirsās spēs, resultarent Com-
pposita dirsa spē; et tn̄ hō, qd ē spēs pdicaretr d illis: gō spēs pōt prari d plub. spē
dirsis. Rx dist. min. ho pdicaretr d illis tamqm gūs Cona, tamqm spēs neg. min. qa
tunc foret hō gūs, et n̄ spēs iusta hanc opioēm. Si tn̄ uelis dicē, qd homo tunc pdi-
caretr ut spēs, qa pdicaretr Comple, Coherentius loqueris, qa sol prari Comple
et incomple essialr disguit gūs ab spē, et n̄ prari d plub. dirsis spē l nō.

Arg. 3. lt gūs n̄ Conseruetr in una tantū spē; tn̄ spēs bē Conseruatr
in uno tantū indiuō: gō lt gūs pdicetr d plubus, spēs tn̄ d uno sol pdicabitr. qa
in uno zseruatr. ut argō respondeas, adtē tripliciter posse gūs, et spēm Concide-
rari; 1º qad utitatem rā infiorum. 2º qad pfectioem essiatem, et zriā ipsius essiē,
V.g. atis l hois; 3º. qad pfectioem zriam q resultat ex Contractioē cum dris

Rx igit ad argum; si quis spectet qad utilitatem bē posse con=
seruari in ucā tantū spē, iuxta superius dicta, qa hēt plā indiā, d qbus pdicetur
incomple, qd suficit ad roem essiatem gnis. spēs uō n pōt conseruari qad utilitatem
in uno tantū indiō, qa n hēt plā infioiā, d qbus pdicetr, qd ē essiatr requisitum ad
oē vle. Si tn quaō pcedat in 2°. sū, i. qad essiam. Rxo, aque bē posse conseruari
gnis in ucā spē, atq spēm in ucō indiō, qa tota essiā gnis essiatr repiritr in ucā spē
et tota essiā spēi essiatr ē in ucō indiō.

Si tand sumaī in 3°. sū, i. qad pfectioem 2rian q resultat ex contracti-
one Dico spēm bē posse conseruari in ucō indiō, qa cum dīiē induantes sint
eiusd omnino rois essiatis tantam pfectioem 2riam adqrit spēs in ucō in-
diō, qntam in oibus. at uō cum dīiē spificē sint dirsē rois et essiē, ind
ē qd gnus n bē conseruetr in ucā spē, qa dirsā pfectioem 2rian adq-
rit gnis p contractioem ad dirsas dīiās spificas, q addunt dirsas pfec-
tioes spificas ipsi gni contracto.

Quaer. hic 1°. Vtrū spēs subiicibilis sit et pdicabilis. haec quaō
meo iuditio ē d solo nomine. oīe distintioē utendū ē. si spēs pdicabilis
nariō dēat sub se hēre indiā tantum, tunc dico n oēm spēm subiicibile
ēē pdicabilem. rāo ē qa at vg. ē spēs subiicibilis rū Viuentis, qd parti=
cipat essiatr in qd incomple, et tn n ē spēs pdicabilis, qa priatr tamqm gnus
d plūbs dirsis spē in qd incomple.

Si uō hoc nomē spēs n sumatr tam rigorosse, et stricte dico
oēm spēm subiicibilem et ēē pdicabilem. P. qa oīs spēs subiicibilis hēt sub
se infioiā, d qbus pdicetr: et lt d his infiorib9 pdicetr incomple, et illa sint dir-
sa spē, seqtr qd pdicetr tamqm spēs subalterna, et n tamqm spēs infina.
sd d hoc dlibero, ut maluiris, et l uoca gnis, l spēm subalternam, qa ē quaes-
tio d nomine.

Quaer. 2°. Vtrū spēs pdicabilis sit et subiicibilis? Rx affie. qa

uocum ad speciem, et induum. R. neg. ans, qa at n ē uniocum ad hoem, et brum uocum ad speciem, et induum. Rx neg. ans, qa at n ē uniocum ad hoem, et bruum

qndo dat hac suppositio essentialis, et midiata, n nego at in se ēē unioum, sd dico

n ēē uniocum ad hoem, et bruum. Infer: gō ēt subiicibile erit uniocum in se si=

cut at in se ē uniocum. Rx 1o. pmittendo illat, qa nostra questio pcedit d subiicibili

uioco rū spei, et indui, qd aequalr dēt prius partisipari, qm ipsum gus.

Rx 2. neg. illat, qa subiicibile ut in se esset uniocum, deret

posse didi aeqlr in spem, et induum, tamqm in duo membra essiate opposita; si=

cut at, qd in se ē uniocum pōt didi in rate, et irrate, ut in membra essiatr opposita:

at subiicibile n pōt didi aeqlr in spem, et induum, qa spēs prius essiatr partisi=

paret subiicibile, et induum partissiparet posterius, et rōte supponendo essiatē spē

iam partissipantem, qd omnino tollit uniocoem: gō subiicibile in se numqm pōt

ēē uniocum.

Arg. 3. relao individui ad gus, et relao spei ad ipsum gus possunt

conuenire sal in subiicibili Coiso, et rōtō uioce: gō ēt poterunt conuenire in sub=

iicibili pxe in gd incomple, et uioce. P. hac conquia, qa illa, q conueniunt uioce

in aliq pdicato Coi rōto, et possunt uioce conuenire in aliq pdicato Coi pxio. Rx

1o. neg. ans, qa illud subiicibile Coisum, semp partissipabatr prius et essiatr ab

spē, et posterius ac rōte ab induo, qd impediebat uniocoem.

Rx 2. dato ante, neg. cons. qa ēt Petrus, et Bucefalus conueniunt

uioce in aliq pdicato rōto, nempe in ali; et tn n conueniunt uioce in aliq rōe

Coi pxia. item aius, et Poa n conueniunt uioce in aliq gie pxio; et tn uioce conue=

niunt in gie rōto, i. in qlitate, q ē gus sumu. id cernitr in scia, qa, et pptr quid

q n conueniunt uioce pxe in scia; et tn rōte conueniunt in qlitate: gō sitr lt

spēs et induum conuinirent in subiicibili Coiso rōte, n seqtr qd conueniant in

subiicibili pxe in gd incomple.

Praeterea ostendo n posse abstrahi unu subiicibile in Coi ab spē

at indio; qa spēs et induum n ē duplex inferius subiicibile, sd unu

tantū; gō sic ꝓbo, qª tam spēs, q̄m induūm subiiciuntr ingd incomple: gō hn̄t eand subiicibilitem ꝓxatem nō: gō hic n̄ dar duplex inferiis subiicibile ꝓxatr, a q abstrahatr illud subiicibile cōie, qd debebat mediare inter spēm, et gūs.

Quær. 4. V sola spēs sit adæqtum Correlatiuū grij? Rx negē. P. facile, qa n̄ sol spēs, sd et induum refertr ad gūs, et trat illis reloem: gō n̄ sol spēs, sd et induum ē adeqtum grij correlatiuū. firmar. qª gūs hēt p correlatiuo adeqto oiā sua infioia, d qbus incomple prātr; sd n̄ sol prātr incomple d spē, sd et d induō, gō tam spēs, q̄m induum st adeqtum Correlatiuū grij.

Inst. Porphirius q̄ndo dfiniuit gūs, sol fecit mentione d spē, et n̄ d induō: gō existimauit solam spēm ēē Correlatiuū adeqtum grij. Rx 1º neg. ans qa et induā specrum diversarum diferunt spē, ut Petrus, et Bucefalus; et sic tantū diferunt ipsa induā inter se, q̄ntum spēs. Rx 2. dfinitiū fecisse mentioēm d spē tamq̄m d Correlatiuo pxō, n̄ tn̄ negasse induum ēē Correlatiuū rotum.

Sectio. 4ª

De reloē grīs ad speciem, et ad induum?

Quær. 5. V relao, q gūs refertr ad spēm, et ad induum, sit ucā tantū? Rx affrē c. c., Rub. in log. cap. 3. Telle d. 6. s. 1., et Soar. l. tr. 4. d. 2. nō 149. P. 1. qª unicum relatum p ucām reloem respicit suū trum adeqtum, nisi aliund dari aliq partis rugniā: atq gūs ē ucum relatum: gō p ucām reloem refertr tam ad spē, q̄m ad induum. P. 2. qa ucā tantū dari aptudo ingrē ad oiā sua infioiā: gō et ucā tantū dabitr relao.

P. 3. qa gūs respicit oiā sua infioiā sub ead comonicoē ingd incomple: gō cum comonicao sit ead, tam ad spēm, q̄m ad induum, relao in eā fundata dēt omnino ead, siqd q̄ndo funtum ē id, ead et ē relao. firmar. qa pōā p ucām reloem respicit, tam aum, q̄m dotum adæqte; gō sitr gūs p eand reloem refertr ad spēm, et induum.

Contrariam snām tenent Aliq RR secuti P. Ouied. in log. Contr. 4. nō 13 p qb9 Arg. 1. relaō gñs fit p Compt'um Comparatiuū; sed possum9 p diuersum Comptum Comparare gñs ad spēm, et induuum p diuersum retum Comparare gñs ad spēm, et induuū: gō gñs respicit spēm, et induuum p diuersam relaōm. Rx dist min. possum9 p diuersum Comptum Comparare gñs ad spēm, et induuū libere, Conc. Cum funto in re neg. min. qa eād libertate, possum ego Comparare gñs p diuersos Comptus ad qdlibet suum parte speficam, et in ea fingere diuersās relaōes ad spēm; qd tñ ipsi aduersarii n admitunt: gō sōl Cum funtō debeo Comparare gñs p Comonicoēm incomplam, qm hēt tam ad spēm, qm ad induum; und ucā resultat relaō ppter ucām Comonicoēm incomplam in ucō subto, et funto.

Arg. 2. ucūs effus p duplicem relaōem refertī ad Cām 1am et 2am: gō et gñs, lt ucum sit p duplicem relaōem respiciet spēm, et induum. Rx pmitto ante neg. Cons, qa effus ut pducatr n postulat nariō hanc duplicem Cām, poterat n. sōl pduci a Cā 1a sine Consortio Cæ 2æ. at uō gñs nariō postulat tam spēm qm induū.

De relōe spei, et indui ad gñs.

Quær. 6. v spēs referatr ad gñs p diuersām relaōem ab illa, p qm refertr induum ad ipsum gñs? Rx affie. P. 1o qa spēs et induum nō diuersante: gō fundant relaōes diuersās nō. et lt spēs, et induum Constituant unam Correlatiuū adæqtum rii gñs, tñ Cum sint subta diuersa nō, dēt fundare relaōes nō diuersas; qd ostenditr exemplo aūs et obti; nam lt aūs, et obtm faciant unum tum adæqtum rii poēs, tñ diuersām relaōem fundat aūs ad poām ab ea, qm fundat obtum ad ipsam poām, qa aūs hēt relaōem realem ad poām, obtm uō relaōem rōis, iuxta Coēm snām.

P. 2. qa lt extrema sint partialia, Cum tñ sint diuersa, dēt fundare relaōem diuersām: gō P. qa et hō, et al sī extrema partialia rii Viuentis, et tñ al hēt diuersām relaōem ab illa, qm hēt hō ad ipsum Viuens. dind oiā gña intermedia Constituunt unum Correlatiuū adæqtum ad gñs summum, rii Cuis sī extrema partialia; et tñ fundant relaōes nō diuersas ad ipsum gñs sumū: gō sitr lt spēs, et

induum constituant unum correlativum adaequatum rationi generis, tamen habebunt diversas relationes ad illud, quia sunt diversa extrema sed partialia.

P. 3. et efficaciter, quia per adversarios omnia inferiora fundant diversas relationes ad suum universale, eo quod sunt diversa non tantum, et extrema: ergo similiter species, et induum fundabunt diversas relationes ad genus, cum sint subiecta non diversa. Dicent Adversarii: plura partialia esse diversa opposita, ideo fundare diversas relationes ad universale. Bene est: ergo similiter species et induum sunt diversa opposita rationi generis, et fundant diversas relationes non.

Rx speciem, et induum non esse diversa opposita formaliter, quia participant genus per eandem participationem in quid complete, in qua fundatur relatio. optima evasio; sed contra: ergo similiter omnia partialia rationis universalis fundabunt unicam relationem, quia omnia aequaliter illud participant, formaliter v.g. in quid complete: et tamen per contrarios, haec aequalis participatio non constituit eandem relationem, quia partialia sunt diversa non extrema. ergo et quia species et induum sunt diversa non partialia fundabunt diversas relationes, et subiicibilitas formalis diversa sit eadem, certe non facile asignabitur diversa ratio.

Quaer. 7. Utrum duae relationes speciei, et indui ad genus sint solo numero diversae? Rx affirmative cum P. Oviedo in log. contr. 5. pun. 1. Hurt. d. 5. S. 1. Arri. in log. d. 7. s. 2. Soar. P. te A. d. 2. n. 146. P. 1o quia induum aliquando potest immediate referri ad genus, quia genus potest abstrahi immediate ab induis: ergo tunc non supponit speciem essentialiter, et per consequens non habet relationem speciei diversam. P. 2. quia haec suppositio speciei est materialis et non formalis in participando, quia induum aequaliter participat genus in quid incomplete, sicut species illud etiam participat in quid complete: ergo cum participatio sit eadem in specie, relationes erunt eiusdem speciei.

Firmatur. 1. quia hoc modo melius intelligitur quomodo dentur tantum 5. species subiicibiles, nam in contraria sententia sequitur dari sex, quia tunc subiicibile in quid incomplete facit duas species distinctas, nimirum subiicibile totum induale, in quid incomplete, et subiicibile specificum generum etiam in quid incomplete: ergo ne admitamus hanc speciem superfluam, debemus concedere unicam esse speciem subiicibilis in quid incomplete.

Firma. 1. 2. qa relao, qm het spes, Vg. ho ad Viuens, qd e gus rotum, e eiusd spei, cum reloe, qm het at ad ipsum Viuens gus pxum, lt at supponatr prius partissipans, qm ho: go sitr relao, qm het induum ad gus erit eiusd spei cum reloe, qm het spes ad ipsum gus, lt spes prius partissipet, qm induum.

Argumenta soluta.

Pro contraria sna stant CC. d q. 2. d spe. art 2 P. Fell. d. 6. 3. 4. et alii pro qbs Arg. 1. relao indui ad gus supponit essiatr reloem spei ad ipsum gus; sd suppositio essialis arguit discrimen essiale in reloibus: go relao indui et spei ad gus st spe diuse. Rx 1. neg. mai; qa relao indui ad gus n supponit reloem spei ad ipsum gus qa utraq imme tendit ad gus sub roe partissipaois in qd incomple.

Rx 2. dist. eand mai relao indui supponit reloem spei ad gus mats conceat, frats et in referendo neg. mai, qa lt mats in partissipando prius partissipet spes, qm induum, tn in referendo aeqle refertr induum ad gus, atq spes, qa tam relao spei, qm indui respicit gus in roe partissipaois, in qd comple. sicut gus eqle comonicatr spei, atq induo in qd incomple.

Adde qd aliqndo pot gus imme abstrahi, et partissipari ab induis, ut supra diximus; go signu e qd hae suppossissio n sit essialis, siqd aliqndo tolli pot. Ppterea relao spei ad gus rotum, et relao gris pxi ad ipsummet gus rotum st eiusd spei, lt gus pxum prius partissipet gus rotum, qm spes illud partissipet: go sitr etc.

Arg. 2. induum respicit gus in comple, et respicit spem comple go essiats supponit spem, ac proind het reloem diusam ad gus, ab illa, qm spes het ad ipsum gus. Rx neg. cone. q n recte xludit, qa nos n agimus hic d reloe, qm het induum ad spem qm partissipat in qd comple, sd tantu d reloe, qm het induum, et spes ad gus; et cum tam spes, qm induum partissipet gus in qd comple, inde e qd relao utriusque et ead sit in spe. parum refert, qd induum partissipat spem comple, nam qd inde seqtr e induum habere diusam reloem ad spem, ab ea qm ipsam induum

hēt ad gūs ppter partissipaões diusas, alteram in qd̄ comple, alteram in qd̄ incomple.

Imo ulterius confirmo nostram snām, 1°. qa iuxta doām cc. suppositio q̄ dār inter brutum et hoēm vg. ad at tamqm gūs, sd ē maty extremorū, et n̄ relationis subiicibilitatis: gō relões spē n̄ diusantur, qa una n̄ supponit aliam essiatr. dind hac suppossiō matiȷ lt essiatiȷ, n̄ facit brutum et hoem diusos spē matr. gō et illa suppositio fcatis relōum (qm uis admitatr) n̄ faciet relões spē diusas.

Confirmo 2. qa relao gnis acciatis n̄ differt spē a relōe gnis subiati ad sua infioia. vg. relao colorati ad infioia ē eiusd spēi cum relōe aliis; et tn̄ accidens essiatr supponit subiam: gō lt induum supponat essiatr spēm, tn̄ relões spēi, et indiuidui ad gūs n̄ erunt diuse spei.

Replic. at n̄ ē gūs rū hoīs et bri, neq in eo conueniunt unioē: gō sitr relao indui, et spēi ad gūs n̄ conuenient unioē in aliq rōe cōi subiicibilis incomple. Rx neg. cons. diuā rāo ē, qa at n̄ multiplicatr in hoē, et brō, sd ē id omnino: gō hō, et brus n̄ possunt constituere duo infioia in rōe alis, ppter nā in partissipoē dār illa suppossio essiatis, q (iuxta coiē) impedit uniuocoēm, at uō relões spēi et indui st duo partia subiicibilia, dind n̄ supponuntr essiatr: gō possunt conuinire in subiicibili incomple.

Sectio 5.

De relōe indui ad spem, et genus.

Quær. 6. V induum referatr ad gūs, et spēm p duas relões essiatr diusas. Rx affrē. P. qa induum respicit spēm comple, qa eam comple partissipat, et respicit gūs incomple, qd incomple partissipat, sd partissipare comple, et incomple ē funtum essiatr diusum, et pēt: gō relao, qm induum hēt ad spēm ē essiatr diuersa ab ea, qm hēt ad gūs. firmar, qa comonicāo compla, et incompla efficit

duas spes dirsas in Vlibus: gõ ēt partissipaõ Comple, et incompla Constitu=
in⁺ et duas reloes spē dirsas ⁺Indivio.

Arg. 1. induum partissipat gūs miante spē, et sub eadem partissi=
paõe incompla: gõ respicit gūs miante spē, et p eand reloem. Rx dist. aūs: parti=
ssipat gūs miante spē mate, Cond. frate neg. aūs partissipaõ mats ē ead, qa id at
descendit ad spem, et ad induum incomple, et ideo, ut iam diximus, relaõ indui, et re=
laõ spēi ad gūs n̄ diferunt essiate: at uō induum partissipat spem Comple, gūs uō
incomple, ideo hēt reloem dirsam ad spem, q̄m Comple partissipat, et dirsam ad
gūs, q̄d partissipat incomple. declarate hac sulutio ab explo, qa ēt induum par=
tissipat rate v.g. miante hōe, et tn̄ hēt dirsam reloem ad solam driam, i. ad
rate, q̄d partissipat inq̄le incomple, ~~v.g. ad hoe et dirsam ab hōe~~, et dirsam
ad hoem, quem Comple partissipat

Arg. 2. Induum respicit essiate spem, gūs uō p accens: gõ p eand
reloem respicit utrumq. P. aūs gõ dari aliq indua, q nullum gūs supra se hent,
v.g. hac et illa mā in opioē Cōi docente oēs mās 1ᵃ ēe eiusd spēi. Rx neg. aūs, ad
pbaoem illius dico, q̄d lt deni aliq indua, q̄d modo n̄ examino, q n̄ heant supra
se gūs pxum, tn̄ hoc n̄ facit, q̄ indua, q hent gūs illud n̄ respiciant essiate, et
explum ē euidens, qa ēt dari unū induum, i. Deus, q̄d nullam spem respicit
et tn̄ n̄ seqr, q̄ alia indua, q hent spem illam n̄ respiciat essiate: gõ sitr, lt deni
aliq indua, q n̄ respiciant gūs, q̄d n̄ hent, tn̄ illa indua q gūs hent illud
respiciat essiate.

Arg. 3. relata mutua eod mō se respiciunt, sed gūs respicit spem,
et induum p unam tantū reloem: gõ ēt induum respiciat spem, et gūs p ean=
dem reloem. Rx dist. māi, relata mutua eod mō se respiciunt, si sint pxa, et
heant id funtum, Cond. si sint rota, et heant funtum dirsum, neg. māi; at uō in=
duum pp terqm q̄d sit relatum rotum rū gūis, hēt dirsum funtum, ad respi=

ciendum gñs, qm heat ad respiciendū speῖ, qa respicit gñs incomple speῖ, ũo comple, qd sat ē ad uersificandum ratoes.

Arg. 4. induum ē subiicibile rotum rũ grij: gō priꝰ ratr ad speῖ, et posteriꝰ ad gñs. Rx induum dici subiicibile rotum rũ grij si priꝰ comparetr ɔ spē, et illa miante respiciat gñs; at ũo si compareti imiō cum griē, qd partissipat in qd incomple, n esset subiicibile rotum, qa tam spēs, qm induum partissipant gñs incomple; ꝑ accinsē, qd matr priꝰ supponatr spes partissipans. unde si induum comparetr ɔ spē, qm partissipat comple hēt unam ratoem ad illam, si ɔparetr ɔ griē, qd incomple partissipat, hēt ad illud aliam ratoem spē dirsā.

Aine col sat ēē 5e. spēs partij subiicibilij; 1a. ē in qd incomple, 2a. in qd comple; 3. in qle essiatr, 4. in qle nariō; 5. in qle ɔgēr. Inst. dari 6a. spēs subiicibilij, nimirū induum, qd subiicitr rotē in qd incomple. Rx neg. inst. qa ēē rotum, l ꝑrum n uariat subiicibilitatem, si qd tam induum, qm spēs subiiciuntr in qd comple, qd ē diia essialij.

Firm. solutio, qa spēs v.g. hoē subiicitr rotē viuenti, corruptibili, subiēē &c. et tn n facit dirsam speῖ subiicibilij, cum subiiciatr oibij hij gribij in qd incomple: gō ɔ spēs, et induum subiiciantr gñi in qd in qd incomple n uariabunt speῖ subiicibilitatij, sicut in grē prōxi pōē ɔ spē, et rotē ɔ induō n uariat identem grij: gō neq siti subiici pōte, l rotē n uariabit subiicibilitatem partij, qa sempr ē in qd comple.

Dēs: induum supponere essiatr speῖ, qm partissipat comple et postea partissipare gñs rotē incomple: gō ē subiicibile rotum rũ grij, ac qn inde efficit nouam speῖ subiicibilij. Rx adhuc dato ante. neg. ultam ꝑem conquiæ; q. d. sē subiicibile rotum efficiat nouam speῖ subiicibilij, nam et ipsum gñs supponit essiatr speῖ intermediam in opiōē aduersariorū, et rotē decendit ad induum, et tn n facit nouam speῖ grij prīi et roti, qa tam speī, et induō como-

Rx 1°. neg. mai, qa hoc suppositum, n̄e sol hoc at, sd hoc at rate le=
treitatum. Rx 2. data mai, neg. min. qa haec prao | lrij ē hoc suppositum va=
let idatq | ē haec substia trorij naiu hunaiu | et ꝑ ut sic n̄e prao ingd sd in
gle, qa substia n̄ prati ingd comple ꝺ lio, sd in gle ut infra dicem⁹.

Arg. 3. ꝯa 2am. spem, prao compla ē illa, q dicit totam nam coiem.
sd in induo nil dai coe. gō n̄ dai prao compla indui. Rx dist. mai; prao compla
Vlij dicit totam naiu coiem, cond. prao compla indui neg. mai: sufficit n. qd
prao compla indui dicat totam naiu indui, ut dicit hic ho, vu lii: gō in suo gne
ē prao compla

Arg. 4. ꝯa 4am. spem, hoc ribile ē congens lio: gō n̄ pōt constituere
4am. spem indui, q ē naria. Rx dist ans: hoc ribile ē congens lio, qad ex=
istentiam, cond. qad convenientiam, neg. ans, et sic n̄ prati ꝺ lio, hoc ribi=
le congeri in eo existens, sd postulantia, et convenientia huius ribilis, q ē
mora naria, et si haec solutio tibi n̄ placet, dic, hoc ribile ꝑtinere ad spem
indui congentem, et ad spem nariam indui spectare hanc praoem, lrius
ē hoc n̄ lrius, q negdo semp ē naria lio.

Sectio 2a.

Aliae obietiones solutae.

Arg. adhuc 1°. iusta Phum ꝺ induo n̄ dai defio, neq scia: gō male ꝺfinibim⁹
induum. Rx phum loqi ꝺ induo mali, n̄ vo ꝺ frali ꝑ aptude, et reloe, qa ꝑ ut sic
pōt abstrahi induum, et trarē sciam, ac defioem.

Arg. 2. pars tabulae ꝑmarij, v.g. pōt didi in alias lad pes mi=
nores, et tn̄ ē induum: gō n̄ bē definite induum – id qd ē indisum ulta ꝺuitioē
Rx dist. mai pōt didi in alias pes omnino sites, et eiusd dviē induantis neg.
in alias pes desimiles, et dirsē dviē induantis, cond. mai, et in hoc sū di=

xim⁹ induum eē ulto dictum, i. in alia indua eiusd omnino drīē induatis.

Arg. 3. p Artem induum d nullo pōt prāri: gō induum n̄ ē pdicabile. Rx induum n̄ pōē prāri pdicoē Vli, sd tantū pdicoē singulari et induati, qd Artes n̄ negauit. Arg. 4. induum pōt prāri d plubus: gō male defi= nitū, qd aptum ē prāri d uno. P. aūs, qa eād rō albī dinit⁹ possā in tribus la= pidibus, pōt prāri d illis, d ind eād omnino aō induatis prāti d eā 1º. et 2º. Rx dist. aūs, induum pōt prāri d plubus substantiue neg. d plubus adiatiue, traneeat aūs qa hoc albō, tunc n̄ prāretr, nisi d ueā albē, q n̄ erat sub= stantiue multiplicata, neq n. pdicabatr hoc albō d illis tribus lapidibus, ut d induis ipsius albedinis, id dum ē d eā 1º. et 2º. rū eius aōis, et defiō indūi itligitr, qd n̄ possit prāri d plubus substantiue, n̄ uō adiatiue.

Arg. 5. priatr cª defioem Pficii. id rō accens n̄ pōt eē natr in plubus subtis: gō in dfioē indūi sufficiebat dicē, ē id cuius nullam accens alteri pōt conuenire. Rx dist aūs id rō accens intrincicum n̄ pōt eē natr in plubus subtis, cond. id rō accens extrincum, neg. aūs: cum uō pla acciā sint ex= trinca induis, ut st stirps, nomē patria, temps, q plubs competunt, narīō in dfioē apponendū fuit, cuius oēs sīt pprietes alteri conuenire n̄ possunt.

Arg. 6. induū in coī n̄ pōt eē uuocum prtoe, et pbas hoc, qa ad ens rtle, et rois n̄ dar uuocāo, sd rtoes huis ribilis, et huis albi st rtles qa danr a pē rei, et rtoes aliarū sperum st rōis: gō rtao indūi in coī n̄ pōt eē uuocā, ad sc. rtoes indūi. Rx neg. min. qa rtoes huis risibilis, et huis albi st et rōis et rāo ē, qa funtum harū rtoum n̄ ē illa unio matis rtlis, qm hēt hoc ribile, et hoc album, tamqm fiē d subtis; sd ē illa unio me= thā rōisq, tamqm prāti d infioi. et ido oēs sc. rtoes st rōis, et conueni= unt uuocē in indūo in coī.

Arg. 7 induum prātr identice d se ipso: gō numqm pōt eē

ho ē q̄d ulto dnominatr dicĩs a bruto: ḡo totus ho ē eatsēm um̄ retois dicĩæ. Pbo 2am prim, nempe rate ēē fundum rotum, q̄a rate ē q̄d facit hoēm matr dizrē a bruto: ḡo in hac diā mati fundatr rote re= lão retis dicĩæ.

Pbo tand d̄ fundo pro, q̄a fundum prim ē rão sub q̄ fundum totum hēt retoem, s̄d hæc rão ē illa diuitio, sive dizsitas actis inter hoēm et brutum: ḡo hæc diuitio actis ē fundum prim retis dicĩæ, q̄ ē retis, q̄a hēt fundu rete, i. rate, et tum rete distum, nempe brutum.

Replic, rate ē ida pē rei ohoē: ḡo si retao dicĩæ fundatr rote in rati: ḡo et fundatr rote in toto hoē. Rx dist. cons. fundatr rote in toto hoē identice, et adeq̄te cond. fratr, et inadeq̄te neg. cons, et nos sol asserim

tōo retoem dicĩæ fundari fratr in rate, q̄a identice in toto hoē inchtr.

Sectio. 2a

D Retoibus facientis dizrē effiuē.

Quær 3. q̄nam sint extrema, et fundā retois facientis dizrēs ante resolutioem q̄ois sciendūē 1o. duas ēē cās, q̄ faciunt dizrē hoēm a leone V.g. una dit faciens dizrē effiuē, i. rate, q̄ tiñ effiuē pducit retoem dicĩæ, altera dit cā faciens dizrē fratr, q̄ ē ipsamet retao retis dicĩæ, q̄ fratr facit hoēm dicentem a leone sic in dealbatioē parietis concurrit duplex cā, una effiua, i. ille, q̄ effiuē dealbat parietem pducendo in eo albēm, altera ē cā fratis, i. ipsa= met albedo, q̄ fratr facit parietem album.

Sciendūē 2. utramq̄ cām facientem dizrē hēre suum effum correspondentem, nempe cā faciens dizrē effiuē hēt suum effectum factum dicentem effiue, et cā faciens dizrē fratr hēt et suū effum factū dicentem fratr. Sciendūē 3. oēs retoes facientes dizrē, et facti dicentis, tam

fratr, qm effive, cē roij, qo versante inter extrema, et puncta solō roim dictam, nam procedo in cōi opiōe, q sol. distinguit uirat rōes retos a puncty.
En novū ingenii tormentum, q plurimū speculorij, nil utilitatis se fert, et sint retoy facienty parum referunt ad thōj, imo relatu sit indignæ, sd pluribs iulcat insaniæ

Ad quaoēm igit propositam Rēo retoem facienty divīe effivē hoc ōn a leone v.g. hēre p puncto rōnate, et p puncto prō illam aoēm, sive emanatioem, q rate producit retoem retem driē, et p tiō hēre ipsum hoēm v.g. Prīm factum drientem effivē. Pro hanc resolutiōe pp̄ej

Quod rate sit punctum rotum, P., qa cāq producit imiē effum, ē punctum rotum retoy cē: sd rate p se imiē producit retoem driē: gō imiē ē punctū rotum retois facienty divīe effivē. P. dind, qd illa aō, sive emanatio q rate producit retoem driē sit punctum prium, qa oij retao cē efficienty hēt p puncto prō aoem productivam effis: sd retao facienty divīe effivē ē retao cē efficienty retoem retem driē: gō aō, seu emanāō p qm rate, tamqm cā effivā producit retoem driē ē punctum prium retoy facienty divīe effivē.

P. tand qd tīj huis retoy facienty divīe effivē sit totus hō v.g. Prīj fact9 driens, qa totus effij ē tīj retois cē efficienty; sd tot9 Prīj ē effis retois cē, qa tot9 Prīs ē fact9 driens p hanc retoem driē productam effivē a rati, tamqm a cā: gō tot9 Prī9 fact9 driens effivē ē tīs retoy facienty divīe effivē.

Argumenta soluta.

Inst. 1º. sola retao reti drīē ē effis product9 a rati; gō sola retao driē ē tīj retois facienty divīe effivē, et n̄ tot9 Pr9. Sd dist Cons: gō retao driē ē tīs inadæqt9, Cond. ē tīj adæqt9 neg Cons, qa absē, et adæqte

tot9 Pr9 dnominatr fact9 dxieij; sicut in dealbatioē Parietij sola albē pducitr, et tn tot9 Paries albus dir, et ē trij adeqt9 facientij album: gō sitr lt sola retao Dñiæ pducatr a rati, tn abse tot9 Prij ē fact9 dxieij, et ē trij adeqt9 retoij facientij dirrē effiuē.

Inst. 2. retao facientij dixrē effiuē n̄ fundatr imiē in rati, sd in poā uiratr ab eo distā, et pbatr hoc ab exēplo, qa retao Creōij n̄ fundatur imiē in nā dinō, sd in oipoā uiratr distā: gō sitr retao facientij dixrē effiuē fundabitr in poā metha uiratr distā a rati, ac pind rate n̄ ē funtum rotum retoij facientij dixrē, sd poā uiratr ab eo distā. Rx neg. ans, qa poā sōt danr a nā ad pducendum aliquem effum intentum ab ipsa nā, retoes uō utpote acciā logā n̄ itendunte a nā, sd sōt emanant ab illa. pptoxia poā sōt danr ad pducendum aliqd phicum, l Methum; retoes uō st entēs logæ, hoc ē qdam dnominatioes.

Ad captum retoij Creōis, q fundatr imiē in dinā Oipoā. Rx eē dixsam roēm, qa Creuiæ n̄ emanant, imo retr, et phicē pducuntr a dinā Oipoā, idō retao Creōij in ea fundatr; at uō retoes emanant a suij fundij ideo n̄ reqrunt poāj distās p qs pducantr; sicut ppriētēs, q emanant a nā n̄ reqrunt poāj distāj, imo hinc subimus argum ad Adversarios, qa retao Creōij fundatr imiē in sua cā, q ē dinā Oipoā; gō et retao facientij dixrē fundabitr imiē in sua cā effiuā, q rate ē.

Inst. 3. hæc ppoō n̄ ē identica / rate ē pductiua retois retij dinæ; gō poā, et rāō pductiua retoij dinæ ē sōt uiratr distā a rati. Rx neg. Conij, qa et hæc ppoō n̄ ē identica[+] / aiā ratij ē pductiua illius / et tn aiā ratij n̄ pducit suum illum p aliqm poām uiratr distam, sigd illus imiē dimanat ab aiā rati - n.

[+] identica

Inst. 4. rate ē sōt prium pductiuū, ut q, retois dinæ, et tot9 Prij ē prium

productiuu, ut qd, ipsius relois: go duplex det admiti relao facienty dirie effi=
uie; una, q referat rate, ut priuum q, altera q referat totum Prium ut priuum q d.
Rx neg. cons, qa una relao suficit ad referendum priuum q, et priuum qd, et pat
pluribs exply, qa una aio sufficit ad luminandu poam productiuam ut q et totu
suppossuim ut qd, una illetio sufficit ad Inuminandum illum illigetem ut q,
et totu Prium ut qd, go sic una relao sufficiet ad numinandu rate ut q,
et totum Prium ut qd facientem dirie effiuie

Sectio. 3a.

De reloibus facti drientis effiuie.

Quar. 1. qnam sint extrema inter q versate relao facti drienty effiuie
et qdnam sit funtum rotum, et funtum prium ipsiy relois. Rx extremu relois
facti diferenty effiuie, ee totum Prium v.g. factum drientem a leone; trium
ee ipsum rate, qd e effiy driens. funtum uo rotum e relao rety drie, et fun-
tum prium e illa passio, siue receptio, q relao drie recipitr in Prio.

Pbo in primis totum Prium ee extremu relois facti drienty effiuie,
qa illud e extremu alicuis relois, qd ultio dnominatr ab ipsa reloe, sd totus
Priy e qulto denominatr drieny effiue: go tots Priy e extremu relois facti
drienty effiuie. Pbo dind funtum rotum taly relois ee ipsam relem drie,
qa relao effiy fundatr rote in illo, roe cuis effiy taly denominatr; v.g. relao
facti albi fundatr rote in albe, roe cuis paries dir albs, sd Priy dnominatr
facty driens roe relois drie; q effiue producitr a rati: go relao drie e funtu
rotum relois facti drienty effiue.

Pbo pptere funtu prium ee receptioem passiuam, q relao
drie in Prio recipitr; qa ois relao effiis fundatr prie in receptione passiua, q
effiy fit, l recipitr, sd relao facti drienty effiue e relao effiis: go het pr funto
prio illam causalitatem, siue receptioem passiuam, q rety drie recipi=

tr in Prio. Pbo ãnq. totum retoẽ facti dñientis effiue ẽẽ rate; qa retao facti dñientis ẽ retao effiis, sd ca faciens dñrẽ effiue ẽ rate; dum effiue pducit retoem retem dñiẽ: et oĩs retao effiis hẽt p tro suam cam a q pducitr: go rate, ut pote ca ẽ trius retoĩs facti dñientis effiue, q ẽ effiis.

Inst. 1º. tots Priis dnominate facts dñiens a leone p rate: go sol rate, et n retao retis dñiẽ ẽ funtum totum retoĩs facti diferentis effiue. P. aĩs, qa Prio n ẽ dñiens a leone p grumatis in q conuenit ⊃ ipso leone: go tota rão diferendi a leone ẽ sol rate. Rx dist aĩs, tots Priis denominate factus dñiens a rati, tamqm a ca cond. tamqm ab effiu facto dñienti neg. aĩs, et nos hic agimus d funto pro retoĩs facti dñientis, et n facientis dñrẽ, ac p ind. ⊃ rate sit ca faciens dñrẽ effiue, ipsum rate erit funtum totum retoĩs facientis dñrẽ, et n facti dñientis effiue, sd sola retao retis dñiẽ, q ẽ effiis ratis, rõe cuius tots Priis dñi factus dñiens, qd exphaẽ ipsius ãntis neg. pẽt, qa Priis difert a leone p rate, tamqm p cam facientem dñrẽ, et n tamqm effium facti dñientem.

Inst. 2. tots Priis facts dñiens ẽ effiis: go retao facti dñientis dẽt fundari tote in Prio tamqm effiu facto dñienti, et n in retoe reti dñiẽ. P. conquia, qa retao facientis dñrẽ effiue hẽt p funto toto rate, qa rate ẽ ca effiuã retoĩs retis dñiẽ: go et retao facti dñientis effiue dẽt herẽ p funto toto totum Prium, q ẽ effiis factus dñiens, et n sol retoem retem dñiẽ.

Rx neg. 1am conquiam, et ad pbaoem illius et neg. cois, dñsa rão ẽ qa rate p suam entitem ẽ ca efficiens retoĩs retis dñiẽ, ido in eo fundatur tote retao facientis dñrẽ effiue: at uo tots Priis n ẽ factus dñiens p suam entitem, sd p retoem retem dñiẽ, ido in ea tamqm in effiu fundatr tote retao facti dñientis effiue.

Inst. 3. tc filius in creatis dnominete talis rõe unionis pducta a Parente; tn retao filiationis fundatr in toto filio, et n in sola unione: go tc Priis dicatr factus dñiens p retoem retem dñiẽ pductam a rati, tn retao facti dñientis

effivè fundabitr rotè in toto Prò, et ñ in sola retoe Drix. Rx 1° neg. min. ? plurib, q docent retoem filiationis fundari sol in unione, et roe illius dnominari totum filium relatum ad Parentem.

Rx 2. neg. Cons et asignando dirsam roem, q Pater in generoe non sol intendit Comonicare unioni, sd et totam essiam, in q faciat filium sibi similem, und totus filius è teris fratis generaois, ac pind in toto filio fundabitr rote relao filiationis: at vò in nostro euentu, rote sol intendit pduere retoem Drix, ac p Cons in sola retoe Drix dèt fundari rote relao facti drientis effivè.

Sectio. 4ª

D retoib' facientis dirrè, & facti drientis fratr.

Superè, ut explicemus reloes facientis dirrè, et facti drientis fratr. Quær igitr 5° qnam sit Cà faciens dirrè fratr Prum a Rome? Rx retoem retem Drix èt Cam facientem dirrè fratr. P. a siti, q albò è Cà fratr faciens album: gò èt relao retis Drix è Cà faciens fratr dirrè. Und Prus infratus tali retoe, è effus factus driens fratr, sicut Paries infratus albè è factus albus fratr.

Resol. igir. 1. relao facientis dirrè fratr versatr inter reloem retè Drix p ut facit dirrè fratr, et inter Prum, q è factus driens fratr p ipsam retoem retem Drix. pptera funtum rstum è ipsamet relao retis Drix, et funtum trum è illa Causalitas fratis, q relao retis Drix infrat Prum; tand terus è ipse Prus factus driens fratr, hæc resoluo P. p pès.

Inprimis pbo retoem facientis dirrè fratr versari inter retoem retem Drix, et inter Prum. q hæc relao facientis dirrè fratr è relao Cà fratis, sd Cà faciens dirrè fratr è relao retis Drix; et effus factus driens fratr è Prus: gò relao facientis dirrè fratr versatr inter retoem retem Drix, et Prum fatu drientem fratr, sigd ois relao Cà fratis versatr inter Cam, et effum fratem.